

Abstrakt

Předmětem této práce je přiblížení jednotlivých požadavků na fungování bankovních institucí v České republice. S ohledem na význam bankovního sektoru v ekonomice každého státu je tato oblast hojně regulována přímo použitelnými právními předpisy na úrovni Evropské unie, jmenovat lze například Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky. Národní úprava je obsažena zejména v zákoně č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů a dalších prováděcích vyhláškách.

Jednotlivé kapitoly se zaměřují nejprve na obecný úvod do bankovníctví, tedy popis bankovních systémů a institucí v nich působících. Část je věnována České národní bance jako orgánu dohledu nad finančním trhem. Stěžejní část práce je věnována konkrétním pravidlům činnosti, počínaje požadavky pro získání bankovní licence. Závěrem je zmíněna finanční ochranná síť a problematika doktríny too-big-to-fail.

Práce se pokouší o propojení teorie a právní úpravy s praktickým fungováním dohledu nad bankovními institucemi. Za tímto účelem jsou uvedeny statistické údaje, některá rozhodnutí České národní banky a informace o konkrétním výkonu dohledu ze Zpráv o výkonu dohledu nad finančním trhem, které Česká národní banka každoročně uveřejňuje.